

Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 En Barcelona. 2 ptas. trimestre
 Fóra ciutat 2 » »
Los suscriptors del interior reben las obras del folletí encuadradas

FUNDADORS
 Joan Bru Sanclement
 Joseph Ximeno Planas
 Director-Propietari
 F. Dalmases Gil

Redacció y Administració
 Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1º-1º
 (Bussó á 1ª escala)

Quint folletí del celebrat y popular drama de D. Víctor Balaguer

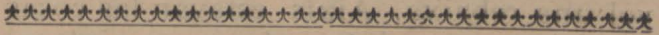
D. Joan DE Serrallonga

Segón y penúltim folletí de la aplaudida sarsuela

Banys de mar

En lo número próxim comensará la bonica y celebrada comedia de Don Conrat Colomer

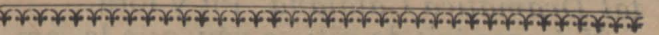
LA PARENTELA

GALERIA D'ACTORS CATALANS

(Fotografia Areñas)
ISCLE SOLER
 en
 «La Perla de Badalona»

Crónica

MÉS SOBRE 'L TEATRO CATALÁ.—CONCERTS D' EUTERPE.—COLECCIÓ SELECTA CATALANA.—LO GRAN DIA.—UN TEATRO EN PERSPECTIVA.

Deya en la méva crónica anterior que estavan suspesos los trevalls de la *Asociació d' autors y actors catalans*, aixís com los referents á las gestions que tenia entauladas l' Ajuntament de Barcelona, pera adquirir del Hospital de Santa Creu, no la compra, sino l' arrendament anyal del vell teatro de la Opera. La Junta del Hospital que, segons veus, may ha cobrat del Ajuntament ni un céntim pera 'ls séus gastos, demana 7.000 duros anyals per l' arrendament del Teatro, quantitat que segons la Junta ve á treure del Principal uns anys ab altres; l' Ajuntament vol una rebaixa. Aixís estavan las cosas un any enrera; aixís están avuy; aixís estarán fins á la consumació dels sigles, si la iniciativa generosa de un concejal no ho arregla com més aviat millor per bé de la escena catalana.

Aquí tenen vostés la temporada oberta al Principal; aquí tenen *incontinenti*, creada una simpática agrupació anomenada *Societat Dramática Catalana*, formada per un grupo de verdaders amants del teatro catalá, que han acudit ab bona voluntat á donar lo séu apoyo moral y material á la companyía y empresa que avuy representan lo Teatro Catalá, y que venen á ser la reivindicació de la obra del gran Pitarra.

Segons una circular que tinch á la vista, la *Societat Dramática Catalana* no sols se compromet á donar funcions de moda tots los dijous, sino que s' ofereix á estrenar obras dramáticas, contant ab lo valios concurs de la *Companyía clássica catalana*, que tant triomfalment ha rodejat de gloria al poeta més popular de Catalunya. Los fundadors de aqueixa Societat mereixen la més coral felicitació, y 'ls amants de 'ls espectacles á pesseta entrada y butaca, poden fregarse las mans de satisfacció. Bona companyía, bon teatro, bonas obras... ¿qué volen més? No será aquesta la última vegada que parlém de la *Societat Dramática Catalana*. Pit y fora.

Y á propósit de pit: se véu que la em-

presa del Romea, ne té bastant, puig ab tota tranquil·litat espera obrir la temporada lo 2 d' Octubre, es á dir, l' endemá del últim dia de la festa major, quan hagi passat la efervescencia de la primera pedra al monument del inmortal Soler. ¿Quare causa?

Femhi punt per avuy.

*

La *Societat coral Euterpe*, de Clavé, ha aixecat al últim la suspensió, (anava á dir de las garantias, aixís fós!) dels concerts matinals de la present temporada, mes al tornar al públich ho ha fet ab mestre nou. Lo Sr. Goula ha presentat la dimissió per sas moltes ocupacions y 'l Sr. Sadurní ha quedat nombrat director de la veterana societat coral. No volém ni podém entrar en consideracions respecte 'ls mérits personals de cada un dels dos mestres, ben coneguts á Catalunya; mes creyém ingenuament que aqueixos cambis no poden de cap manera esser beneficiosos als coristas del *Euterpe*. L' haver cambiat de Mestre temps enrera, originá la separació de una bona part de coristas que se'n anaren ab la música á un altre part y fundaren la *Catalunya Nova*, perque la distinta manera d' apreciar la música coral catalana que tenfan los dos mestres, féu inevitable una disgregació. ¿Será 'l cambi present causa de un' altre dissidencia? No fós cás que de mica en mica á la societat coral *Euterpe* li passés lo que al ganivet del vell juhéu del cuento.

Lo concert del diumenge passat resultá bó; mes no hi havia cap novetat. Del nou mestre no podém dirne rés; tots li reconeixém aptituds, talent y geni. Basta véureli dirigir la Banda Municipal de Barcelona. Demá vá 'l segon concert. No hi faltarem.

*

Ja ha surtit á llum lo volúm IV de la *Colecció Selecta Catalana* que, com los anteriors, es selecta de debó. Figúrinse que 'l present volúm lo forman una atapahida colecció de poesias sérias del inmortal Frederich Soler. Casi totas han sigut premiadas en los *Jochs Florals* y altres certámens literaris. Acompanya á las poesias lo retrato del autor, extret del últim que varen ferli en vida y una curiosa biografía, á pesar de tot lo qual lo llibre val sols dos rals.

La empresa de la *Colecció Selecta Catalana* 's fa mereixedora del favor creixent

que 'l públich li dispensa. Vilanova, Feliu y Codina, Frederich Soler, y ara anuncia que lo volúm V serà degut al genial Narcís Oller; d' aixó s' en diu trevallar ab profit de la literatura catalana.

Créguin un concell d' amich: No deixin de comprar un sol volúmen de la *Colecció Selecta Catalana*; per dos rals tindran un llibre bo y ben editat. ¡Ah! las cobertas del tomo que acaba de sortir son grogas, lo color de l' or; d' or son en veritat las poesías del célebre Pitarra que forman lo llibre.

Y fins á un altre.

*

Grandiosa promet ésser la manifestació popular que dilluns tindrà lloch á la plaza del Teatro, ab motiu de posar la primera pedra al monument que Catalunya erigeix á la eterna memoria del preclar poeta de la terra. Y dich Catalunya, perque no deu ésser un municipi ni una ciutat sola qui la aixequi, sino una regió en pés. La massa obrera catalana es la que ab més ardiment deu empendrers aqueixa festa que vé á significar la suprema dignificació d' un obrer, d' un fill del poble, que desde la esfera humil del trevall manual ha sapigut aixecarse honrosament fins á las elevadas regions de la gloria, per escriurer en lo cel de Catalunya ab lletres resplandents y eternas, lo séu nom gloriós; lo séu nom que simbolisa tot una época, tota una rassa, tota una literatura.

Qui senti un milígram no més d' amor patri, d' aqueix amor patri tant ben sentit que inspira l' amor á la terra del bresol, deu acudir á la colocació d' aqueixa primera pedra, y deuen anarhi també ab sos pendons y ab sas senyeras, totas quantas societats, associacions y gremis signifiquin, representin alguna cosa á Catalunya, ó recordin una de nostras respectables y mortas tradicions. Una entitat tan respectable com lo municipi de Barcelona, se posa al devant d' aqueixa manifestació d' agraument regional; lo poble sense distinció de classes, ni de partits, deu tributar ab sa presencia un piados recort al immortal creador del Teatro Catalá.

¡Visca 'l poble catalá! ¡Visca eternament lo recort dels homes que honran la terra ahont varen neixer!

*

Anava á fer punt. y no puch callarme

una noticia que m' ofereix materia per una crónica.

Vaig á donarla á tall de canonada.

L' aixerida, la filantrópica, la popular societat *Niu Guerrer*, está acabant en son propi local, un preciós teatro en forma de ferradura, molt gran, molt cómodo, molt bonich, quina cabuda serà d' unas mil personas.

Y prou per avuy.

A. LLIMONER.

ESPURNAS

A 'n aquell que la música no agrada
ni la hermosa poesia, ni las flors,
demostra á totas llums, que Deu al neixer
no li va posar cor.

La mort ens es l' amiga mes traydora
que 'ls homes coneixem;
si vius apesarat al mon 't deixa
si vius ditxós, te 'n treu.

SURIBENTI.

A Ca 'n Pitarra

Aixís es anomenada la caseta que 'l genial poeta Frederich Soler, va adquirir á Campins, en los últims anys de la seva vida.

Trovantme jo desterrat á Sant Celoni, distant una hora de Campins, volguí conèixer dita casa, encar que no fos més qu' exteriorment. ¡Desde aquell recó de mon m' havia escrit l' última carta que d' ell guardo com una reliquia!

Volia anarhi, y no vareig tardar á empendrer lo camí ab un desitj, comparable sols, al que deu sentir lo pelegrí qu' en cumpliment d' una promesa se dirigeig á la Terra Santa. Temia que ab los pochos informes que duya y ésser lo poblet un compost de casas escampadas, segons á quí ho preguntés, me costaria més ó menos lo trovarhi. Mes la fama del seu nom ha repercutit tant per aquesta terra, que no 'l desconèix ni 'l més rústich baylet d' aquellas encontradas. Un d' aquets sigué 'l primer que vareig trobar al entrar al poble, y molt me plagué sentirli respondrer á la meva pregunta:

—Prou; já Ca 'n Pitarra? ¡Aquell senyor que escribia comedias? Prou, sí, senyor; miri atraves-si per devant l' iglesia, tiri cap amunt, á la dreta y ja hi trovará.

—Gracias, noy, vaig dirli, continuant lo camí alegre, no solament perque no m' entornaria sense veure la casa, sino per haver pogut apreciar per mí mateix, fins hont havia arribat la popularitat del geni.

Quan ja duya bon tros de camí fet, á una noya qu' estava rentant roba en un torrent, va-

reig preguntarli si era per allí prop la casa que buscava, y 'm respongué molt decidida:

—¿Veu aquella casa d'allí á la dreta? donchs es aquella. Tiri per aquest camí d'aquí 'l costat, y surtirá devant mateix.

En efecte, sens preguntarho, á haverla trovat davans, un mateix podia assegurar qu'era aquella.

Situada en un collet que forma la montanya, aprop d'un bosch d'alsinas, de cara á llevant, está allí com anyorant lo carinyo del seu amo. ¡Quánts recorts deixats en aquell terror durant los últims anys de la seva vida! ¡Quánts propòsits de dolsa tranquil·litat no passats de propòsits! ¡Sembla l'obra interrompuda com la mateixa vida del gran poeta! Tot está per acabar y 'l temps va deixant lo seu rastre en aquell niu de fantasías que degué forjarhi un dels genis més eminents de la nostra terra.

Te la casa planta baixa y primer pis. Las parets están sense rebossar. En lo primer qu'es fica la vista mirant la casa pel frontis, es ab lo balcó galería del primer pis. La brana es feta ab tronchs d'alsina y li dona un aspecte rústich de molt bon gust; acaba de completar l'efecte, l'escut de catalunya al mitj de la branca, format també ab tronchs d'alsina. També crida l'atenció veurer en un dels ánguls del balcó central, una teyera d'antiga forma per iluminarho fantásticament; al enfront de la casa hi ha un pati petit. Las herbas de totas classes hi creixen á son gust donantli l'aspecte de cementiri de poblet. A un costat del pati s'hi veu una taula redona, de pedra, y enfront, á l'altre cantó, hi ha plantada una mostra del famós arbre de l'Australia, l'eucaliptus. Hi neix tan petit, raquílich y malaltís, que denota no li proban aquells ayres del Montseny. ¡Sembla un símbol que anyora al amo d'aquella casa, al que animava aquell recó de paradís!

¡Y tan si l'animava! Prou que va explicarho en Bruguera. Un vehí molt trempat que vingué á interrompre la meva contemplació d'aquella casa, que 'm duya á la memoria mil recorts d'una de las més importants institucions de nostre renaixement catalá.

—¿Qué mira aquesta casa? Me digué en Bruguera.

—Si, bon home. Me du recorts molt agradables.

—¿Ja deu saber, donchs, qu'hi vivia?

—Prou: un bon amich meu, gloria de la nostra terra.

—No m'en parli, no hi ha día que no hi pensi. Quín home aquell! No 'n corren gaires de Pitarras.

—¿Qué l'haviau tractat, potser?

—Prou y forsa. Ell se 'n plavia pla be de que 'n Bruguera, l'anés á veurer sovint. Com que un home ha corregut prou mon, sempre anava á donarli conversa. A ell li era de tan bon grat que no parava may de ferme preguntas. ¡Prou que 'l notava! quan jo 'n deixava anar alguna d'aquellas que 'm surten tot sovint, tot dissimulat me deixava. Era que l'anava á apuntar. Una vegada ja vaig dirli: Fassi, fassi, senyor Pitarra, no quedi per mí, sempre me 'n guardo de repuesto. Jo crech que tenia apunt plomas y tinters per tot arreu. Era un home que li agradava molt frecuentarse. May disfrutaba tant com quant hi podia reunir forsa gent. Sempre me 'n recordaré. Alguna vegada li havia dit: *tirins* un vers, senyor Pitarra. Aixó sí que no; deya que més s'estimava escriurel de cap y de nou. Ja ho veig, com anava á fer memoria dels *cabassots* que n'havia escrit! No parava may, sempre trevallava. Jo prou lo veyia de bon matí barrejat entre 'ls trevalladors garlant ab l'un y l's altres, donchs si s'esqueya que passés per aquí á altra hora de la nit, *nada*, no faltava lo veures llum en aquella finestra d'allí. Vaja, me deya jo, lo senyor Pitarra ja deu estar arreglant las que ha sentit de dia, ó escribint alguna comedia. ¡Quín home aquell!

Veu aquest munt de rochs? ell va ferlos dur aquí. Eran per acabar aquest tros de tanca que falta. Aixís s'han quedat.

—De vritat que no més hi faltaria una creu al mitj per acabar de donarli aspecte de cementiri.

—Ja ho ve á ser. ¡Tot sembla que 'l plori!

Anava á despedirme del bo d'en en Bruguera, quan ell volgué de totas passadas que l'acompanyés mes amunt, fins á casa seva. Hi tenia empenyo. Semblava que sentia un noble orgull en que m'enterés qu'era el vehí mes próxim de ca 'n Pitarra.

En efecte, al tombar la serra, á pochs passos, m'ensenyá sa caseta torrada pels anys y enclo-tada com si no s'atrevis á surtir del tot á flor de terra.

—Veu, allí es á casa. Si vol entrar hi farém un trago.

—Gracias, vaig respóndreli; tinch ganas d'entornarmen desseguida.

—Donchs, miri, agafi aquest camí d'aprop d'aquell blat de moro, baixi una mica cap á la dreta y se n'entra bosch endins, no deixi may lo camí, y tornaré á surtir devant la iglesia.

Aixís vaig ferho, y al poch rato empenia lo camí de dressera cap á Sant Celoni, fantesejiant ab los recots, esperansas y esplendors del Teatro Catalá, que 'l geni degué deixar tancats entre las parets de Ca 'n Pitarra.

¡RETORN!

CUADRO PRIMER

Desembarcadero de la Porta de la Pau, Oficiales de distintas armas. Delegats de varias corporaciones. Camilleros de la Creu Roja. Vaporetts golondrinas que van y venen de 'l desembarcadero al grandióss transatlántich arrivat de Filipinas.

En un de 'ls viatjes desembarca en Pepet apoyantse ab un bastó. Cara vermella y aspecte de bona salut. No més li falta lo bras dret y coixeja de la cama esquerra.

Un oficial d' Artillería. Este es de los nuestros. ¿Cómo te llamas?

—Joseph Estruch, pera servirlo...

Lo mateix oficial. — Apunte, usté, sargento: *Baja por inútil.*

Un de la Creu Roja. —¿D' ahónt es vosté?

—De Barcelona.

—¿Y té familia?

—Pare y mare.

—Allavors no'ns necessitará goy?... Per altra part sembla qu' está bó...

—¡Aixís ho sembla!

Y en Pepet ranquejant y fent miracles d'equilibri, 's pert entre la gentada que li obra pas respectuosament.

CUADRO SEGÓN

Cantonada del carrer de casa en Pepet.

La de la tenda lo veu passar coixejant!

—¡Pepet!...

—Deu la quart, senyora Paula. ¿Están bons?

—Si, fill meu... ¿Y cóm tornas?

—Ja ho veu, senyora Paula, inútil completament.

—¿Y ahónt vas ara?

—Vaig á casa. ¿Qué fan 'ls de casa, senyora Paula?

—Molt malament, Pepet, molt malament... Ja no tenen casa.

—¿Son morts?

—Ton pare, fill meu; ton pare no més. Vas estar tant temps sense escriure que 'l pobre home s' hi aná *enfundant, enfundant*, fins que al últim... ¿Per qué no escribias?

—Vaig estar tres mesos al hospital entre la mort y la vida. ¿Pro... y la mare?

—Ta mare ja no viu aquí. Ta mare es al Hospici. Ja veurás... la pobra vella no podfa ab tantas penas; s' ho aná venent tot, fins qu' al últim, fill meu, va patir gana... Y allavoras, ¿per qué son las personas sino per ajudarse? allavoras, com un *hóm* te certs influjos, vaig ferla entrar al Hospici... Al menos allí no pateix miseria, no 't sembla?...

—Gracias, gracias, senyora Paula!

—De res, fill meu. Ja ho sabs; no pugis al pis porque sería inútil.

—No; me 'n vaig á veure la mare.

—Sí, vés, ves, Pepet... ¡Quina alegría tindrás, pobreta! (¡Y quina pena de passada!)

CUADRO TERCER

Portería del Hospici. Lo porter, home mal carat y com fet exprés per tractar pobres, y en Pepet.

Lo porter. —Ja to he dit... No pot ser! La visita es no més dijous y diumenjes fins á mitj dia. *Conque* avuy es dimars y las tres de la tarde... ¡ves contant!

—Pero es la mare!... Vinch de Filipinas y fa nou mesos que no l' he vista...

—Y qué me esplicas á mí? ¿Tu 'ts soldat y no sabs lo qu'es una *consigna*?... ¡Vaja, apártat!

Y 'l porter tanca 'l cancell d' una revolada.

CUADRO CUART

Es fosch. Cantonada de la Boria. Aparador profusament iluminat d' una cotillayre. En *Pepet* á la dreita de la botiga. Un bulto més avall. Tocan las vuyt de la Catedral. Surt *ella* de la botiga...

—¡¡Pepet!!

—¡Lluisa!

—Deu meu, no t' havia conegut!

—Donchs jo sempre!

—¡Mare de Déu y com tornas!... ¡No ets tu mateix!

—Ja ho pots dir! ¿Y tu, que 'm contas?

—Res de nou... Es dir... molt poca cosa. Ja veurás, has estat tant temps sense escriure que... vaja... si no t' enfadas t' he diré!

—Digas!!

—Donchs diumenje 'm tiran la *primera*... ab aquell (senyalant 'l *bulto* de mes avall.)

—Lluisa y aixís 'm pagas?...

—Qué vols ferhi?... La mare ho vol... Has estat tant temps sense escriure... Ademés, ¿per qué serveixes ara? ¿Qué no 't veus com *estás*? Jo 'm penso que faig ben fet...

—Y pensas be, Lluisa... ¡Jo ja no puch trevellar!

—Y donchs, home, no ploris!.. Vaja, adieu... Per xo mirat... sempre pensaré ab tu!

Y la Lluisa embesteix al *bulto* de mes avall, se li penja al bras y trencan per la primera travessía.

CUADRO QUINT

Despatx d' un fabricant. En *Pepet* seu en un sofá ab la cama estirada. Entra l' *amo*; encaixa afectuosament l' única ma del soldat.

—Benvingut, *héroe*, ¿qué tal?

—Miris, ja ho veu. Una cama inútil y un bras perdut.

—Que hi farem, home... ¡Cosas de la guerra! Ja ho hi sapigut pe 'ls periódichs... Fins han dut lo teu nom. Y creu que n' estich orgullós de que un antich trevallador de casa, s' hagi portat com un lleó. Gracias á tu y als teus companys, conservarem sempre espanyolas aquellas islas. Gracias á vosaltres seguirem enviant'hi géneros... y apropósit... ¿qu' es lo que 's gasta més allí en cuestió de teixits?...

—Si vol que li digui ab franquesa, no ho se. No vaig tenir ocasió de véureho. Del barco van durme al destacament; del destacament al combat; del combat al hospital; del hospital al barco y del barco á Barcelona.

—Y ara qué pensas fer?

—Ja veurá... Jo 'm refiava de vosté. Recorde que 'l día de la marxa, va ferme una prédica, en la que després de parlarme del pabelló de la patria, del honor nacional y de 'ls grans interesos de la indústria, va donarme á entendre que en cas de desgracia podfa comptar ab vosté. Per xo hi pensat que mal fos per vigilar á la fábrica...

—Be, sí; cosas que un diu per donar ánimos... Per xo no t' espantis; sostinch lo dit... Ja veurás; vaig á donar algunas disposicions.

Surt l' amo.

Entra ab un dependent.

—Miris; Serratacó... (al dependent), acompanyará aquest jove al Sanatori de la Creu Roja. De passada pagui la cuota d' aquest mes; tres pessetas. (A n' en Pepet). ¡Apa, ánimo y fora!... Allí estarás cóm á casa, per xó paguem... Ah, té ¡per qué 't recordis de mi!

Li dona un duro y l' acompanya fins á la porta.

CUADRO ÚLTIM

Sala del Sanatori. Soldats que jeuhen, gemegan, passejan ó fuman. Personatje de visita, rodejat d' una cort de diputats, senadors, concejals y prempsa. Te la paraula 'l personatje:

«¡Y para concluir, soldados de la patria!...
 «Volveis á vuestros lares cubiertos de gloria.
 «Vuestros padres os aguardan en las puertas de
 «las casas para bendeciros; todos, grandes y pe-
 «queños, os tratan con la consideración que se
 «debe á vuestros heroismos; vuestras amadas,
 «las futuras compañeras de vuestro hogar, se
 «extremecen de júbilo al veros regresar, heridos
 «sí, pero victoriosos; vuestros antiguos patronos
 «y dueños, se afanan en transformar los héroes

«de la guerra, en soldados de la paz. Y cuando
 «no tengais padres, ni amigos, ni esposas, ni
 «talleres donde ganar el pan con el sudor de la
 «frente, recurrid á la madre común; la Pátria.
 «Ella no olvida á los que derraman su sangre
 «en su defensa. Ella os acogerá en el Asilo de
 «inválidos, cuya creación tendré el honor de pro-
 «poner en la primera sesión de la próxima le-
 «gislatura. He dicho. (Prolongados aplausos.)»

Un soldat anémich, á n' en Pepet: ¿Sabes que 'ns promet aquest senyor?... Jo ja no ho veure per xó...

—Que 'ns promet?...

—¡Ranxo perpetuo!...

—Jo ray, ja hi estich fet... Pero ¿y la mare?..

—¿Ahont es ta mare?

—Al Hospici

—¡Donchs ranxo també! ¡Som al pais del ranxo!

(Al lluny se sent la Marxa de Cádiz que despedeix al Personatje. Teló pausat.

MARIAN ESCRIU FORTUNY

Teatre Català

CELOS D' UN VIRREY

Drama entres actes, original de D. Joan F. Alesan. Estrenat lo 3 de Septembre en lo Centre Católich de Granollers.

Es una obra quina acció passa en temps de Felip IV. y que dihent la época ja 's pot comprendre lo patricich que l' argument resulta. Està trassat ab 'l'astant coneixement de l' escena y á no duptar hauria agradat molt mes. si los actors l' haguessin ensajat com se mereixia.—E. P.

Servey de fòra

AGULLANA.—En lo teatro «La Concordia» s' hi ha representat un celebrat drama castellá y la comedia *Lo gecho d' en Migranya*. En tal dia debutá la Sra. Juanita Cervera, que ratllá á gran altura, admirablement secundada per quants hi prengueren part.—F. P. C.

TEYÁ.—Lo drama *L' abim* fou l' escullit per la societat «El Cultivo de la Instrucción». S' hi lluhiren de débols las Sras. Gratacós y Lantorn y 'ls Srs. Sabaté (F), Puigoriol, Domenech y Estapé,

Com á fi de festa y ab un desempenyo acabat, posaren en escena la bonica comedia *Indicis*.—P.

VILANONA Y GELTRU.—La inauguració del «Centro Católich» fou un aconceixement. Després d' un bonich drama castellá, se representá lo monólech *De Pelayalls á Barcelona*, que agradá molt. La part musical de la vetllada fou aixis mateix deliciosa, essent la pessa de la nit, lo emborratxador valz *Sobre las olas*, que tingué que esser repetit entre 'ls aplausos de la concurrència.—F. Q.

CARDONA.—En lo lluhit «Casino Cardonense» los dias 12 y 13 s' hi celebraren dugas bonicas festas teatrals,

formant part del programa la afortunada sarsueleta *Lo Sommi de la Ignoscencia*.—A.

SITJES.—Lo dissapte passat se despedí del públich sitjetà la companyia de sarsuela que dirigeixen los senyors Valldeperas y Bosch representant la magnífica sarsuela en tres actes dels Srs. Camprodon y Barbieri *El diablo en el poder*, cabent una execució superior per part de tots los artistes, y especialment los Srs. Delgado, Roselló y Freixa y las Sras. Perez de Isaura y Viada.

Acabá la funció ab la gran jota del segon acte de *Las aucece de la noche*, cantada per lo tenor Sr. Joan Carreras, (que posseheix una veu portentosa y fresca), junt ab la senyora Perez de Isaura y coro general: al acabar la concurrencia 'ls hi tributá una ovació entusiasta, no cansantse, d' aplaudir hasta conseguir sa repetició.

La empresa del Prado pot estar satisfetha, de haver donat á conixé á Sitjes un cuadro de companyia tan complet y escullit, lo cual ho han demostrat en las quatre ó cinch funcions que han representat.

Lo dia 8, la societat coral «Catalunya Nova», doná un gran concert en lo *Retiro*, compost de pessas d' en Clavé, Mendelsshon y de son distingit director lo mestre Morera. Al acabar de cantar lo *Planys*, la cansó popular armonizada per lo Sr. Morera, lo públich los tributá una ovació entusiasta, repetintse al acabar lo *Rosinyol* y *Els Segadors*, que tingueren que repetirse, per acallar los aplausos del públich.

De festas y visitas com la que acabo de ressenyar, tots los dias las voldria veure, puig honran al poble que las fa y que las reb.—S. O.

TORELLÁ.—Ab motiu de ser la festa de Rocapebrera s' han donat en aquesta població variadas funcions.

Lo dissapte una companyia de sarsuela representá duas obras castellanas y *La marmota*, bona execució y públich escás,

Diumenge capal tart, alguns aficionats organisaren un coro que cantá ab molt gust *La Brema* de Clavé.

A la nit del mateix dia, en lo «Centre Familiar», se representá lo drama *Los Segadors*. Execució una mica descurada. Per fi de festa se posá en escena la xistosa pessa *Un cop de cap*.—M. V.

REUS.—Lo diumenge passat la societat «Juventut Reusenense», posá en escena ab gran content dels socis, la xistosa comedia en tres actes titulada, *Dos llenzols y un vestit negre*.—L. S.

BLANES.—Entre las funcions que s' han representat en nostre «Teatro» figurava en lo programa la bonica sarsuela catalana *Dorm*.—L. S.

CALELLA.—En lo «Casino Calellense» lo quadro dramátich de la societat mataronina «La antigua fraternitat», hi ha representat lo drama *La marca de foch* y la pessa *A ca la modista*, que han agradat molt.—A.

TORDERA.—A benefici dels soldats que tornin ferits de las guerras, los socis del Centre organisaren una funció que doná positius resultats, composta de las produccions: *Catalunya*, *Mestre Olaguer* y *Cura de Cristiá*.—O. A.

NOVAS

UDA D' URIACH titula lo mestre Guimerá una obra que acaba, á mes de *Lo cacich*. La primera anirà exornada ab música del aplaudit autor d' *Artús*, quina unió 'ns fa esperar un doble aconxeixement artístich.

**

Sabém de bona tinta que pera 'l certámen que prepara la societat humorística «La Palma» (de Reus,) ha rebut la junta organísadora valiosos regalos, quin cartell s' acaba de confeccionar per donarlo aviat á llum,

**

Lo dia 8, á la societat *Harmonia*, de Sans, á mes de un drama castellá 's posá en escena la pessa *Tot cor*, en quinas produccions reculliren molts aplausos los Srs. Guibert, Guitemany, Martí y Sra. Cervera. A la *Bordeta*, á mes del *Juan José*, lo dia de la festa major s' hi representá la xistosa comedia *Sense sogra*.

**

Lo preciós poema de D. Victor Balaguer, titulat *La cansó del romiatje de mon ànima*, lo ha traduhit al castellá, don Guillem Macpherdou; al francés, Leonci Cazaubon; al alemany, Joan Fastenrath; al italiá, Arnald Bonaventura; al suech, E. Lidfors y al húngaro, Gabriel Unzar... etc.. que quasi es dir que l' han traduhit totas las nacions europeas.

**

La Guirnalda, la lluhida societat del Passeig de Sant Joan, lo 12 del passat doná una funció á benefici del jove Joan Cazorla, posant en escena lo drama *Flor de un dia*, que agradá com acostuma.

**

Reunió familiar. La instalada en lo café de la Habana, representá lo dissapte 11 del corrent, lo aplaudit drama *La filla del mar* y la comedia *Celos d' una cartú* (estreno) que en son conjunt satisfé. La Sra. Rialp y Srs. Blasi, Curet, Garriga y Granollers, obtingueren molts aplausos.

**

Manyans mecánichs. Per benefici y despedida del director de la companyia D. Joseph Perez y Delgado, que ha marxat á Vilanova y Geltrú, s' hi doná lo dissapte passat una bonica funció que vingué á demostrar las simpatías de que gosava lo Sr. Perez.

**

Després de passar dos mesos al costat de sa familia á Linyota, hem tingut lo gust d' abraçar á nostre estimat company de redacció D. Valeri Serra Boldú, qui desde avuy compartirá ab nosaltres la tasca periodística.

**

En lo «Circul de Propietaris» de Gracia, lo dia 19 y baix la acertada direcció de D. Anton Piera, se representá lo preciós drama de D. Ignasi Iglesias, *L' escorsó*, en que dit Sr. Piera y Sra. Verdier y Prats aixís com los Srs. Montaner, Vives, Vila y Trenchs hi ratllaren á gran altura.

**

«Ateneo de Sant Antoni». La nit del 12 del present, ab *Lo Ferrer de Tall*, guanyaren molts bons aplausos las senyoras Abella y Gassó junt ab los Srs. Valero, Llompart, Guimerá y demés que hi prengueren part, excepció feta de las senyoretas Silles y Biosca, que á pesar nostre tenin de dirho. Las obras catalanas, sembla que no los hi agradan, y no las estudian ab gust y aixó per molts conceptes, francament, desdiu molt d' ellas.

**

Unió de l'esquerra del Ensanche. Aquesta nova associació ó molt poch gust hi ha de haver ó 's parlarà molt d' ella. Ab elements com los que compta dins sa societat, se fan festes molt lluhidas y aixís resultan las fins ara donadas y serán á no duptar las altras anunciadas pel restant del mes, quin programa ha tingut á be enviarnos son digne president D. Joseph M.ª de la Cantera.

* *

Al teatro *Albisu* de la Habana, está fent gran farrolla l'aixerida sarsueleta *Ki-ki-ri-ki* de nostre apreciat redactor D. Conrat Colomer.

Sobre tot los «couplets» aquells

Lo japonés n' es molt trempat,
molt tranquil y molt gat... etc.,

diu *La Opinió Catalana* que s' han de repetir cada nit tres ó quatre vegadas.

* *

«Associació de Lluisos de Sant Pau» (Amalia 38). Lo diumenge prop passat s' hi representá pel cuadro infantil, després del estreno d' una pantomima castellana original, duas pessas que per ser ja la quarta ó quinta volta que s' fan, resultan com sempre.

Fa algún temps que en dita associació no s' presenta variat programa de funcions y seria de desitjar que 'l senyor director d' escena nos presentés mes variat lo programa.

* *

La societat *Familiar Obrera* de Sans, inaugurarà sas funcions lo dia 17 d' Octubre. La comissió de espectacles ha contractat com á primer actor á D. Anton Labastida y segon galan al Sr. Bosch, primer galan de caracter senyor Induzain, segon de caracter Sr. Marxuach; primer galan jove D. Joseph Serra; actor cómic Emilí Cuilemany; segon galan jove Sr. Ribas y 'ls secundaris Srs. Gotarde, Company y las Sras., primera dama Sra. Blanca; primera dama jove Pepeta Lluch; segona dama jove Dolors Marsó y característica D.ª Pepeta Morera.

* *

La societat «La Harmonía», diumenje doná la última representació de la tempopada d' estiu. Los Srs. Martí y

Guitart posaren en escena lo drama *La Carcajada*, desempenyant lo paper principal lo Sr. Guitart, que fou molt aplaudit y varias vegadas cridat en escena. Igualment que la Srta. Planas, Guilemany y Morera y s' acabá ab lo jugueta del Sr. Millá, *Un ninot de mollas*, en quin desempenyo treballaren de molt gust la Srta. Planas y los Srs. Guilemany y Casals que varen ser molt aplaudits,

* *

La societat *Atenco*, diumenje doná la última funció de la temporada posant en escena lo drama *En el seno de la muerte*, per lo Sr. Borrás. La obra aná ajustada y se acabá ab una comedia catalana.

* *

El Fomento lo dissapte passat posá ab escena *Cinch minuts fora del mon* y la sarsuela *Salón Eslava* y lo diumenje á la tarde *Sense argument* y *Cura de moro* y després una pantomima.

Colecció Selecta Catalana

IV TOMO

POESIAS PREMIADAS

de

FREDERICH SOLER

2 rals.

SECCIÓ DE REGALOS

La obra

Doloras de Campoamor

s' entregará per cinch céntims á la persona que presentí aquest taló en la administració de LO TEATRO REGIONAL, Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1.er, 1.^a

En preparació: lo número

300

de **Lo Teatro Regional**

Lo segon suplement literari de **LO TEATRO REGIONAL**

surtirá lo 1.er d' Octubre

Anirá encaixat en tots los números de la primera setmana del mes próxim de

LO TEATRO REGIONAL

SUELTO 5 CENTIMS

Per caracterisarse los
llapis

FORTON són los millors

Preu: 3 pesetas